

Kronik i Jyllandsposten, mandag den 14. oktober 2019

SHOWTIME I WASHINGTON

Danske korrespondenter for TV og aviser sender dagligt begejstrede reportager hjem om Donald Trumps rutsjetur mod afgrunden og forventede afsættelse som USA's præsident. Hvis man kun orienterer sig gennem DR og TV2, kan man føle sig sikker på, at den lede Præsident Trump står umiddelbart over for en stensikker og ydmygende afsættelse. Det store flertal af Clinton-glade danskere kan således glæde sig til fede tider, hvor der atter sidder en demokratisk, progressiv og klimabevidst præsident i Det Hvide Hus. De mange Trump-hadere i Danmark skal imidlertid ikke glæde sig for tidligt, for vi står slet ikke over for en rigsretsproces, der fører til exit for præsident Trump. Derimod har Demokraterne i USA's parlament organiseret et dagligt og perfidt medie-show, en omfattende reklamekampagne for en senere rigsretsproces. Formålet er at anrette et dræbende karakterattentat på præsident Trump, der ødelægger hans muligheder for et genvalg næste år. Også selv om rigsretsprocessen må opgives.

En afsættelse af en præsident kan heldigvis ikke gennemføres af et enkelt parti. Det kræver en politisk enighed hen over midten, således at både demokrater og et passende antal republikanere står sammen om processen. Det foreliggende juridiske grundlag er i dette tilfælde så tyndt, at demokraterne muligvis kan mobilisere de nødvendige 218 stemmer i Repræsentanternes Hus (RH), men aldrig de afgørende 67 stemmer i Senatet, som skal godkende nedsættelsen af rigsretten.

Rigsretten kan kun etableres efter en formel forundersøgelse, der ifølge forfatningen skal vedtages af RH og ikke kun af RH's formand, som er Nancy Pelosi. Det har hun hidtil tøvet med at iværksætte. Og det med god grund. For det første vil en formel afstemning i RH sætte processen officielt i gang, og hvad enten den fører til sejr eller nederlag for Demokraterne, så vil sagen række langt ind i 2020, hvor en ny præsident skal kåres. Processen vil opsluge Demokraternes valgkampagne, som i forvejen ligger i ruiner, da partiet de seneste tre år reelt har været fraværende i lovgivningsarbejdet, fordi alle kræfter har været kastet ind i hadekampagnen mod præsident Trump. Nancy Pelosi er således faldet i den fælde, at hun har begravet sig i den daglige mobning af Trump, men har forsømt sit primære hverv som Demokraternes leder, nemlig at organisere en valgkampagne, der styrker partiets stilling i RH efter næste valg. Den opgave har hun svigtet monumentalt.

Pelosi er sig også bevidst, at 31 RH-demokrater er valgt i kredse, der stemte Trump ind som præsident i 2016. Ved den kommende afstemning i RH om etableringen af den formelle forundersøgelse, må de 31 RH-medlemmer bekende kulør og stå ved deres afgørelse i den kommende præsidentvalgkamp, hvad der vil være katastrofalt, hvis de har stemt for, og rigsretssagen falder sammen. Og så har Pelosi endnu et dilemma: Demokraternes selvbestaltede, uformelle undersøgelseskomité har indstævnet Det Hvide Hus og Udenrigsministeriet til at udlevere en række dokumenter og udskrifter. Det vil blive dem nægtet, da indstævningsretten først træder i kraft efter, at RH har vedtaget etableringen af den formelle forundersøgelse. Desværre for Pelosi & Co, så virker retten begge veje, så man kan forvente, at Præsident Trump vil indstævne et omfattende materiale fra sine hovedfjender hos Demokraterne. Ankermanden bag anti-Trump kampagnen er formanden for efterretningskomiteen i RH, den berygtede Adam Schiff, der selv i det Trump-fjendtlige Washington Post bliver portrætteret med en lang Pinocchio-næse, fordi han beviseligt ikke kan skelne mellem sandheden og løgne. Trump vil med garanti indstævne Schiffs mails, sms'er og telefonsamtaler for de seneste tre måneder. Og nu har Schiff sat endnu en informant i spil. Vi går festlige tider i møde.

Informanten (whistleblower), der satte hele sagen i gang, viste sig hurtigt kun at løbe med sladder uden at have førstehåndskendskab til sagens kerne, som er Præsident Trumps telefonsamtale med Ukraines Præsident Zelensky. Informanten vil på et senere tidspunkt blive identificeret og afhørt under vidneansvar og tvunget til at angive sine kilder og hvem, der er arkitekterne bag det seneste politiske mordforsøg på præsidenten. Men allerede nu ved vi, at informanten har konsulteret Adam Schiff om sin rapport, der er udarbejdet med et advokatfirma og med topplacerede Demokrater.

Anklagen mod Præsident Trump var, at han havde tilbageholdt en større lånepakke til Ukraine med mindre Præsident Zelensky kunne producere belastende materiale om tidligere vice-præsident Joe Biden og dennes søn Hunter Biden, der i en periode havde siddet i bestyrelsen for et ukrainsk naturgas-selskab. Trump offentliggjorde prompte en udskrift af samtalen, der ikke indeholdt en trussel om 'noget for noget', hvad der ville være strafbart. Præsident Zelensky har offentligt udtalt, at han ikke følte sig presset til noget som helst under samtalen med Trump. USA's tidligere ambassadør i Ukraine blev afhørt af Schiff-komiteen, hvor han pure afviste konspirationsteorien om Trump som afpresser i Biden-sagen. Det bliver således ikke helt nemt at gennemføre en rigsretssag mod Præsident Trump, når den forurettede part nægter sig forurettet. Men så må man jo flytte målstolperne og håbe på bedre held næste gang. Anklagerne er da også skamløst blevet udvidet til at omfatte 'ulovlig obstruktion' og 'intimidering af vidner'. Man henviser til, at det originale bånd med Trump/Zelensky samtalen er anbragt på en fortrolig server uden adgang for politikere og medier. Ja, mon da ikke, da præsident Trumps samtaler med Mexicos præsident og med den australske premierminister er blevet lækket af stikkere i Det Hvide Hus. Nok er nok. Med 'intimidering af vidner' henvises til Trumps aggressive udfald mod Adam Schiff og hans medsammensvorne, men den holder næppe i rigsretten.

Nancy Pelosi holder meget af at understrege, at ingen – og specielt ikke Donald Trump – er hævet over loven. Det gælder således også Joe Biden og hans søn Hunter, som uden kendskab til hverken Ukraine eller naturgasindustrien alligevel indkasserede tre millioner \$ i bestyrelshonorar fra firmaet Burisma, mens Joe Biden som vicepræsident var ansvarlig for USA's relationer til Ukraine. Burisma var under mistanke for korrupsion, men Joe Biden fik anklageren fyret med trussel om at indefryse økonomisk bistand til Ukraine. Må USA's præsident ikke gennem sit justitsministerium undersøge, om den sag er mistænkelig? Jo, han ikke bare må, det er hans embedspligt. Alle vi, der gennem en årrække har været involveret i handel med Kina, ved af smertelig erfaring, at en kontrakt kræver flere års hårdt arbejde og vanskelige forhandlinger. Det forekommer utænkeligt, at Hunter Biden kan træde ud af sin fars vicepræsidentielle fly i Beijing og få dage senere valse tilbage til Airforce 2 med en millionkontrakt i lommen. Mon ikke dette er værd at kigge nærmere på?

Nancy Pelosi har drukket af natpotten og mener i ramme alvor, at det er rimeligt, at den siddende præsident i tre år har været offer for falske anklager og løgnagtige skueprocesser, hvorimod Joe Biden som præsidentkandidat blandt mange andre kandidater skal være beskyttet mod al kritik og granskning. Det burde ellers være i Demokraternes interesse, at deres spidskandidat Biden renses og fremtræder hvid som sne, før den hårde valgkamp skydes i gang i 2020. Nancy Pelosi sprang ud fra ti meter vippen og opdager først nu, at der ikke er vand i poolen. Hun kan kun håbe på, at noget vil vise sig meget hurtigt. Noget, der udgør håndfaste, belastende beviser mod præsidenten. Som sagen står nu, er den "en suppe kogt på skyggen af en ko, der døde af sult" (Abraham Lincoln). Og DR og TV2 burde skamme sig over tre års uophørligt hadefulde angreb på USA's lovlige valgte præsident. Men forude venter der en velfortjent ørkenvandring for Demokraterne og fire år til i Det Hvide Hus for Præsident Trump.

Asgar Aamund